

B3 Indienen van Processtukken

Per telefax 088-361 0305

Indienen van processtukken

Aan de Rechtbank Amsterdam
Burgerlijk recht / handel
Postbus 84500
1080 BN Amsterdam

Bijlage ingediend door Marianne van der Wurf

Ingediend namens advocaat Jurjens, mr. E.W. (Emiel) (A27338)
Kennedy Van der Laan
K02340

Ingediend namens partij STICHTING HUMAN RIGHTS FOR ERITREANS (EIS1)

Telefoonnummer 020-5506607

E-mailadres procesondersteuning@kvdi.com

Faxnummer 020-5506723

Eigen kenmerk 62802EJU/TAB

Zaakgegevens

Zaakkenmerk C/13/685442

Rolnummer 20/620

Eisende partij STICHTING HUMAN RIGHTS FOR ERITREANS (EIS1)

Advocaat Jurjens, mr. E.W. (Emiel)

Kantoor Kennedy Van der Laan

Gedaagde partij DE EUROPESE UNIE (GED1)

Advocaat Volgenant, mr. O.M.B.J. (Otto)

Kantoor Boekx Advocaten

Gedaagde partij EUROPESE DIENST VOOR EXTERN OPTREDEN (GED2)

Advocaat Volgenant, mr. O.M.B.J. (Otto)

Kantoor Boekx Advocaten

Gedaagde partij EUROPESE COMMISSIE (GED3)

Advocaat Volgenant, mr. O.M.B.J. (Otto)

Kantoor Boekx Advocaten

Roldatum 23-09-2020

Datum bericht 22-09-2020

Wederpartij geïnformeerd Ja

Advocaat Jurjens, mr. E.W. (Emiel)

B3 Indienen van Processtukken

Indiener neemt de volgende conclusie / akte Akte houdende intrekking vorderingen.

Deze akte houdende intrekking vorderingen wordt u vast per fax toegezonden voor de rolzitting van 23 september 2020. Een origineel exemplaar volgt vandaag per koerier.

Producties, bijgevoegd Nee

Rechtbank Amsterdam
Zitting d.d. 23 september 2020
Rolnummer: 13/685442

AKTE HOUDENDE INTREKKING VORDERINGEN

inzake:

de **STICHTING HUMAN RIGHTS FOR ERITREANS**,
eiseres, gevestigd te Amsterdam

advocaten: mr. E.W. Jurjens en mr. T. Abdul-Aliyeva

tegen:

1. de **EUROPESE UNIE**,
2. de **EUROPESE DIENST VOOR EXTERN OPTREDEN**
3. de **EUROPESE COMMISSIE**,
gedaagden, allen gevestigd te Brussel, België

advocaten: mr. O.M.B.J. Volgenant en mr. M. Ch.
Kaaks

-
- 1.1. Bij deze akte trekt de Stichting Human Rights for Eritreans (de "**Stichting**") haar vorderingen in bovengenoemde zaak per direct in, op de volgende gronden.
  - 1.2. Nadat deze procedure is gestart is het standpunt van de EU over haar financiële steun aan wegenbouwprojecten in Eritrea waarbij dwangarbeid wordt ingezet fundamenteel gewijzigd.
  - 1.3. Ondanks de kritiek op de wegenbouwprojecten was de EU van plan nog meer financiële middelen te verstrekken aan het Eritrese regime. Echter, als gevolg van felle kritiek van het Europees Parlement, verschillende EU-lidstaten en belanghebbenden als de Stichting heeft de EU besloten af te zien van verdere steun aan het wegenbouwproject in Eritrea.
  - 1.4. De EU heeft aangekondigd dat zij afstapt van deze steun en voor de toekomst heeft gekozen voor de zogenaamde '**no more roads**' aanpak. Er zullen dus geen gelden meer worden verstrekt ten gunste van het wegenbouwproject waarbij dwangarbeid wordt ingezet.
  - 1.5. De EU heeft laten weten dat dit is ingegeven door 'gezamenlijke zorgen' over de mensenrechtensituatie in Eritrea. Een significante hoeveelheid EU-gelden die voor het wegenbouwproject bestemd was, heeft nu een andere bestemming gekregen (te weten projecten in Soedan). Het 'no more roads' beleid is, voor zover de Stichting kan beoordelen, permanent en onvoorwaardelijk.
  - 1.6. Europees Commissaris Jutta Urpilainen heeft de afgelopen week het Europees Parlement geïnformeerd dat ook reeds goedgekeurde gelden voor het wegenbouwproject "*following the*

'no more roads' approach' niet voor dit project zullen worden ingezet. Een bedrag van ongeveer 20 miljoen euro is omgeleid naar nieuwe EU-programma's die verband houden met de Universal Periodic Review (zie antwoorden op Parlementaire vragen, ref. E-003753/2020, 15 september 2020).

- 1.7. Verder heeft de EU gecommuniceerd dat er een grondige evaluatie plaats zal vinden naar de zogenaamde 'dual-track' aanpak, het beleid voor diplomatieke engagement tussen de EU en Eritrea waar het wegebouwproject deel van uitmaakte.
- 1.8. Hierdoor is in de kern voldaan aan de eisen van de Stichting in deze rechtszaak. De EU zal onder de 'no more roads approach' geen wegebouwprojecten meer steunen in het kader waarvan dwangarbeid wordt ingezet. **De Stichting trekt hierbij dan ook ondubbelzinnig en onvoorwaardelijk haar vorderingen in de door haar ingestelde rechtszaak in.** De Stichting zal het engagement van de EU met Eritrea, en de evaluatie van de 'dual track approach', kritisch blijven volgen en zet haar onderzoek naar de totstandkoming en de impact van de (evident) onrechtmatige steun voor dwangarbeid onverkort voort. De Stichting behoudt zich in dat verband alle rechten voor.
- 1.9. Dit laat onverlet dat er ernstige zorgen blijven bestaan bij de Stichting en binnen de Eritrese diaspora over de wijze waarop de EU financiering heeft verstrekt aan het Eritrese regime. Door deze financiering via een bijzonder instrument, het zogeheten 'EUTF' fonds, te laten lopen heeft de EU overduidelijk geprobeerd beleidsdoelen te bereiken zonder dat zij daarover politieke of juridische verantwoording af hoefde te leggen. Dit klemt in het bijzonder omdat in het kader van dit project dwangarbeid is ingezet, wat een grove schending is van onder meer het EU-Handvest.
- 1.10. Het was bij de EU vanaf het begin bekend dat er in het kader van dit project dwangarbeid zou worden gebruikt. Verschillende EU-lidstaten, waaronder Nederland, hebben daar principiële bezwaren tegen geuit. De EU heeft ervoor gekozen deze kritiek te negeren en heeft het project niettemin doorgezet. Verschillende belanghebbenden hebben geprobeerd de EU op dit punt tot verantwoording te roepen. Zoals hiervoor toegelicht is er via politieke kanalen een halt toegeroepen aan de wegebouwprojecten. Helaas heeft de EU zich op het standpunt gesteld dat de nationale rechter haar handelen in de context van het EUTF niet kan toetsen én dat er feitelijk geen mogelijkheid bestaat om dit handelen voor de EU-rechter te laten toetsen (in de vorm van een collectieve vordering). De EU lijkt van mening dat alleen de individuele dwangarbeiders die in de context van het EU-project te werk zijn gesteld mogelijk een voldoende belang zouden kunnen hebben om de EU in rechte te betrekken.
- 1.11. Het spreekt voor zich dat dit niet haalbaar is. Ten eerste is er geen toegang mogelijk tot Eritrea, één van de meest gesloten dictaturen ter wereld. Ten tweede staat het Eritrese regime bekend om haar wrede vergeldingsmaatregelen tegen Eritreeërs die kritiek hebben op het regime. Daarbij deinst het regime niet terug voor detentie en marteling van familieleden van betrokkenen. Het is niet aannemelijk dat er iemand te vinden is die deze risico's wil lopen om het EU-beleid in rechte te laten toetsen.
- 1.12. Als de EU in dit standpunt zou worden gevolgd bestaat een juridisch vacuüm ten aanzien van de toetsing van het EU-beleid in het kader van het EUTF aan de grondrechten in het Handvest. De EU kan het EUTF dan gebruiken als instrument om projecten te starten die (in een andere context) nooit gestart hadden kunnen vanwege de evidente strijd met de meest fundamentele normen van de Europese rechtsorde. De Stichting zal dit probleem aan de kaak stellen,

waaronder bij het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken. Daarbij zal zij ook opmerken dat de EU in haar laatste antwoorden aangeeft dat er EU-gelden direct bij de Red Sea Trading Corporation (een controversieel bedrijf van het Eritrese regime) zullen belanden. Gezien het gebrek aan transparantie van de overheidsfinanciën van de Eritrese staat is niet in te zien hoe de EU de besteding van deze gelden kan controleren.

MET CONCLUSIE:

Dat de Stichting hierbij haar vorderingen in bovengenoemde zaak integraal intrekt.

Waarvan akte!
Advocaat